

מ"ת 6108/03/14 - מדינת ישראל נגד רפי קדוש

09 אפריל 2014

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
מ"ת 6108-03-14 מדינת ישראל נ' קדוש
6107-03-14

בפני כב' השופטת לאה שלזינגר שמאי
המבקשת מדינת ישראל
נגד המשיב רפי קדוש

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד עידן כץ

המשיב - הובא וע"י ב"כ עו"ד שלומי בר מטעם הסנגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפני בקשה למעצרו של המשיב רפי קדוש, עד לתום ההליכים המשפטיים, לפי סעיף 21 (א) (1) (ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים), תשנ"ו-1996.
2. נגד המשיב הוגש כתב אישום בתיק פל"א 6107-03-14 המייחס לו אישומים של נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון, ללא פוליסת ביטוח וללא רישיון רכב תקפים. בד בבד, עם הגשת כתב האישום עתרה המאשימה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.
3. עפ"י כתב האישום בתאריך 25.3.14 שעה 06:00 לערך, נהג המשיב ברכב מ.ר. 85-148-06 ברחוב שלמה המלך בראשל"צ (???), בודעו, כי הוא פסול לנהיגה עפ"י גז"ד שניתן בתיק ת"ד 6328-09-12, בו נדון, בנוכחותו, בין היתר, לפסילה למשך 8 חודשים. באותן נסיבות, נהג הנאשם ללא רישיון נהיגה שפקע ב-7/03, ללא רישיון רכב שפקע ב-12/13 וללא ביטוח תקף.
4. ביום 25.3.14 הוגשו כתב האישום והבקשה הנדונה לביהמ"ש והתקיים בפניי דיון בבקשה להורות על עמוד 1

מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

5. המבקשת עתרה למעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים המשפטיים.

נטען בבקשה, כי על אף שהמשיב אינו אווז ברישיון תקף מזה למעלה מעשור שנים הוא צבר לחובות עבירות רבות, מהן 2 עבירות של נהיגה בפסילה. בגין הרשעתו האחרונה בתיק ת"ד, אף היא בעקבות נהיגה בפסילה, תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי למשך 8 חודשים שהינו בר הפעלה. לפיכך, ולאור עברו התעבורתי והפלילי המכבידים, לא ניתן לשחררו לחלופת מעצר.

עוד טענה ב"כ המבקשת, כי עסקינן במשיב המחזיק ברישיון נהיגה משנת 1977 אשר צבר לחובות 83 הרשעות קודמות מהן עבירות חוזרות של נהיגה בפסילה, רישיון נהיגה שפקע מעל 6 ח' (12 ה"ק), נהיגה בכב שנמסרה עליו הודעת אי שימוש, אי ציות לרמזור (4 ה"ק), אור אדום (4 ה"ק), פרסה (2 ה"ק), טלפון (2 ה"ק), עצור ועוד.

במישור הפלילי לחובת המשיב הרשעות קודמות בגין עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התחזות לאחר במטרה להונות, שימוש במסמך מזויף, תקיפת שוטר במילוי תפקידו ואיומים.

ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב ועל חומרתן, אלא טען כי מדובר במשיב, בעל משפחה, שזו לו הפעם הראשונה שנמצא מאחורי סורג ובריח ומעצרו עתה המחיש חומרת מעשיו ויש בכך כדי להרתיעו מלשוב ולנהוג. לפיכך, ניתן לאיין מסוכנותו של המשיב בחלופת מעצר בפיקוח ואף להוסיף לה איזוק אלקטרוני.

6. בדיון מיום 25.3.14 הוצגו בפני המפקחות המוצעות: אשתו ובתו של המשיב. לאחר שהמפקחות נחקרו בפני, נותר בליבי ספק ממשי אם יכולות הן לשמש דמות סמכותית ומציבת גבול למשיב באופן שמסוכנותו תאויין או תפחת במידה ניכרת. לפיכך הוריתי לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב ולבחון חלופות מעצר, אם ימצא מתאים לכך, והדיון נדחה להיום, 9.4.14.

בתסקיר מיום 7.4.14 סקרה קצינת המבחן את עברו של המשיב, תולדות חייו, הרקע המשפחתי, עברו הפלילי והתעבורתי וציינה, כי המשיב נעדר גבולות פנימיים, המגלה קושי להתייבב מול סנקציות חיצוניות ומשפטיות. ניכרה התייחסותו המצמצמת לקשייו השונים וחוסר גבולות בולט. לאור האמור, העריך שרה"מב כי קיים סיכון משמעותי להמשך התנהלות בעייתית, לא יציבה וחסרת גבולות במידה וישוחרר.

שירות המבחן בחן מספר רב של בני משפחה של המשיב שהביעו הסכמתם לשמש כמפקחים למשיב. אולם שרות המבחן התרשם, כי המפקחים המוצעים יתקשו להתמודד עם רמת הסיכון הנשקפת מהמשיב ולצמצמה.

לפיכך קבע שרה"מב, כי לנוכח רמת הסיכון לפיה המשיב מתנהל באופן חזרתי, בעייתי וחוסר גבולות, והערכתו ביחס לחוסר יכולתם של המפקחים למנוע הסיכון הנשקף מהמשיב ולצמצמו, לא המליץ על

עמוד 2

שחרורו ממעצר.

יצוין כי היום ב"כ המשיב ביקש לבחון חלופה נוספת של מעצר בביתה של בתו של המשיב אולם מתברר כי כל המפקחים המוצעים בכתובת זו נבדקו כבר על ידי שירות המבחן ונמצאו כבלתי מספיקים לצורך איזון הסיכון הנשקף מהמשיב.

7. העבירות בהן מואשם המשיב הינן חמורות ביותר באופיין ומשקפות זלזול מוחלט בחוק ובגורמי אכיפת החוק, לרבות מערכת המשפט. המשיב מתעלם מהסכנה הברורה והמיידית הנשקפת מנהיגתו כאשר הוא נוהג בפסילה. חומרה יתרה במקרה דנן, בה המשיב נתפס נוהג ללא רישיון אשר פקע למעלה מ-10 שנים ובעודו מרצה עבודות שירות בגין עבירה קודמת של נהיגה בפסילה. אף מאסר מותנה למשך 8 חודשים התלוי ועומד נגדו שהינו בר הפעלה, לא הרתיעו מלשוב ולבצע את העבירות המיוחסות לו.

כבר נפסק על ידי בית המשפט העליון:

"במיוחד בימים אלה, שמדינתנו שרויה בימים שאינם כתיקונם מבחינת הקטל בדרכים, לית מאן דפליג, כי עסקינן בתופעה שיש להירתם ולהילחם למניעתה ולהגן על בטחון הציבור באמצעות הרחקת נהגים מסוכנים פורעי חוק מהכביש בכל דרך אפשרית".

יפים לעניינו גם הדברים שנאמרו בבש"פ 6/07 יאיר כוכבי נ' מדינת ישראל מפי כב' השופט לוי, אשר עיקרם כהאי לישנא:

"בתקופה בה תאונות הדרכים גובות מחירן בחיי אדם כמעשה של יום יום, מצווים בתי המשפט להחמיר עם נאשמים מסוגו של העורר, גם על ידי החזקתם במעצר בטרם הורשעו. מנקודת השקפה ז, סבורני, כי אין תחליף לסכנתו של העורר אלא במעצר ממש, ומכאן החלטתי לדחות את הערר".

8. סעיף 21 (ב) (1) לחוק סדר הדין הפלילי סמכויות אכיפה מעצרים-התשנ"ו 1996 (להלן: "חוק המעצרים") מורה לבית המשפט לבחון, האם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם תהא פחותה. בחינתו של בית המשפט באשר לשאלת מסוכנותו של הנאשם הינה דו שלבית.

ראשית, מוטל על בית המשפט לבחון האם ניתן באופן עקרוני לאיין את מסוכנותו של הנאשם. רק במידה והתשובה לשאלה זו הינה חיובית, יבחן בית המשפט האם החלופה המוצעת עשויה לאיין את מסוכנותו (ראו לעניין זה בין היתר, בש"פ 21424/15 משה ניסנוב נ' מדינת ישראל; בש"פ 21221/15 עדנאן אלעטאונה נ' מדינת ישראל לא פורסם; בש"פ 5277/15 מדינת ישראל נ' חאתם (עומר) דחלה ואח'; בש"פ 5159/14 מדינת ישראל נ' נאיף אבו סבייח).

9. חלופת מעצר, כשמה, הינה תחליף למעצר המתבקש והיא מהווה הקלה לטובת המשיב ונועדה

למעצר, עד כמה שניתן, את התוצאות החמורות של המעצר, וזאת מבלי שתכלית המעצר תפגע.

אכן ביהמ"ש העליון קבע, כי במקום שחלופת המעצר מתאימה לנסיבות המקרה, יש להעדיף את חלופת המעצר על פני המעצר בפועל, וזאת כדי לאפשר לעצור לקיים אורח חיים מינימלי מבלי לפגוע בתכלית המעצר, אך אין זה מתאים למקרה דנן לאור עברו של המשיב, ולאור חומרת העבירות המיוחסות לו.

נטל ההוכחה להתאמת חלופת המעצר המוצעת למקרה הנדון מוטל על המשיב. המשיב הציע כחלופת מעצר רבים מבני משפחתו- אמו, אשתו, אחיו וילדיו אשר נבחנו ע"י שירות המבחן ונמצאו לא מתאימים כיוון שיתקשו להתמודד עם רמת הסיכון הנשקפת מהמשיב ולצמצמה.

10. במקרה דנן, מלבד הסכנה לחיי אדם, הטמונה בעבירות שביצע המשיב עולה, כי מדובר באדם שאינו שועה לאזהרות כלפיו ומוכיח בהתנהגותו הנלווה כי הוא בז למערכת אכיפת החוק ולביטחונו של ציבור. נראה, כי הנאשם לא למד את לקחו ועל אף שרישיונו פקע, הוא נתפס נהוג פעם אחר פעם ונרשמו לחובתו 15 ה"ק לאחר מועד פקיעת רישיונו.

לא זו אף זו- על אף שהמשיב נתפס בעבר נהוג כשהוא בזמן פסילה (לחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירה זו וכן כתב אישום נוסף התלוי ועומד בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה) וללא רישיון נהיגה תקף שב ונהג לכאורה פעם נוספת (רביעית). הוסף לכך, עברו התעבורתי המכביד, הכולל הרשעות קודמות וקיבלת שעסקינן במשיב שהינו בבחינת "שור מועד", דבר המעיד יותר מכל כי לא ניתן לתת בו אמון שלא יפר תנאי חלופת מעצר, אמון שהוא, כידוע, הבסיס להשתת חלופה חלף מעצר מאחורי סורג ובריח, וכי הדרך היחידה להרחיקו מביצוע עבירות נוספות היא השארתו במעצר מאחורי סורג ובריח.

זאת ועוד, עברו הפלילי אף הוא מלמד על מי שלא ניתן ליתן בו לאמון- המשיב הורשע, בין היתר, בעבירות התחזות, שימוש במסמך מזויף, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפת שוטר ועוד...

מסקנה זו מקבלת תמיכתה גם מתסקיר שרות המבחן. שירות המבחן קבע בתסקיר, כי קיים סיכון ממשי לכך שהמשיב ימשיך ויבצע עבירות נוספות וספק אם חלופת מעצר תמנע בעדו מלבצע זאת.

"כפי שנפסק, כאשר המקרה, לאור נסיבותיו הספציפיות, מלמד על כך שלא יהיה די

בחלופת מעצר כלשהי כדי להשיג את תכלית המעצר, אין צורך לבחון חלופות קונקרטיות". (בש"פ 8471/01 דכנאש נ. מדינת ישראל (לא פורסם), ניתן ביום 8.11.01).

כפי שנקבע בפסיקה נדרשים טעמים נכבדים על מנת להצדיק סטייה של בית המשפט מהמלצה שלילית שנקבעה בתסקיר (ראה בש"פ 352/11 ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל, מיום 25.1.11) ובמקרה דנן, גם אין כל הצדקה לסטייה שכזו.

בית המשפט העליון קבע בעניין אבו רקיה הנ"ל כי:

עמוד 4

"אכן, מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה אינו שכיח (ראו: בש"פ 2465/05 סלימאן אלחמידי נ' מ"י (לא פורסם)), אך נסיבות המעשים המיוחסים לעורר, ובפרט חומרתם, יש בהם כדי להצדיק לטעמי את המשך מעצרו עד תום ההליכים נגדו (ראו: בש"פ 7047/04 יוסף אלעסאם נ' מ"י (לא פורסם)). לא מצאתי כל דופי בהחלטתו המנומקת של בית המשפט המחוזי. הלכה היא, כי השיקולים לעניין מעצר עד תום ההליכים נוגעים הן למעשים המיוחסים לנאשם והן לנסיבותיו האישיות העשויות ללמד על רמת מסוכנותו (ראו: דנ"פ 2316/95, דנ"פ 2316/95, בש"פ 537/95 עימאד גנימאת נ' מ"י, פ"ד מט641)."

ויפים הדברים גם לענייננו.

כך גם נפסק בבש"פ 6929/12 משה בן דוד נ' מ"י הש' י. עמית, 27.9.12, בו קבע בי"המש, כי:

"התנהגותו של המשיב מצביעה על רצדיביזם תוך זלזול בוטה ברשויות החוק ובבית המשפט. יש מקרים בהם מסוכנותו של הנאשם מצדיקה את מעצרו עד תום ההליכים, הגם שמדובר בעבירות תעבורה, ודומה כי עניינו של המבקש נכנס תחת קטגוריה זו".

ר' בש"פ 8495/08 טקאש נ' מ"י מיום 26.10.08 מפי כב' השופטת נאור.

ר' גם בש"פ 6595/12 אדרי מכלוף נ' מ"י, הש' א. חיות, 20.9.12, , ובש"פ 5424/10 עודה זנון נ' מד"י (כב' השופט א.א. לוי) מיום 22.7.10.

לאור התנהגותו של המשיב בעבר, הפרות החוק החוזרות ונשנות על ידו, אין שום ביטחון שבמקרה של המרת המעצר לחלופה, לא ישוב המשיב על העבירות בהן הוא מואשם עתה.

על כן, הנני סבורה כי בנסיבות אלו, מוצדק מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, בין היתר, כדי למנוע מהמשיב התעלמות מהחוק והמשך סיכון ציבור המשתמשים בדרך.

אין ספק, כי בנסיבות המקרה דנן, אי אפשר לסמוך על המשיב שלא יבצע עבירות נוספות עד לביור משפטו, ועל כן יש הצדקה מלאה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

11. בסיכומי של דבר, לאחר שבחנתי חלופות אלו, ובשים לב לתסקיר שירות המבחן ולאור

כל האמור לעיל, אני מורה, כי על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריש עד תום

ההליכים.

ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ד, 09/04/2014 במעמד הנוכחים.

לאה שלזינגר שמאי, שופטת